

واحد اعطا می‌کند، که از ترکیب «جامعه‌ی اروپا»^۱ و «اتحادیه‌ی اروپا»^۲ پدید آمده است. (Piris, 2010)

این موضوع بازهم قدرت چانه‌زنی نهادهای این اتحادیه به‌ویژه نماینده‌ی عالی را افزایش می‌دهد. از دیگر ابتکارات معاهده ایجاد سرویس اقدام خارجی است که موجب هم‌گرایی بیشتر نهادی در اجرای سیاست‌های خارجی اتحادیه می‌شود؛ و همانند بدنه‌ی یک وزارت امور خارجه عمل می‌کند. کارکنان سرویس اقدام خارجی از میان اعضای دبیرخانه کمیسیون، شورای اروپا، و سرویس‌های دیپلماتیک کشورهای عضو انتخاب می‌شوند. (مجیدی و دیگران، ۱۳۹۲) هم‌چنین ماده‌ی ۲۱۵ معاهده‌ی لیسبون به اقدامات قهرآمیز اتحادیه اختصاص یافته است که ابزار مهمی در اجرای سیاست خارجی این اتحادیه می‌تواند باشد.

۲. تفاوت‌های بحران کوزوو و اکرین

بحران کوزوو در ۲۸ فوریه ۱۹۹۸ آغاز شد. اختلاف میان آلبانی تبارهای کوزوو و صرب‌های منطقه بود، که نهایتاً به درگیری مسلحانه ارتش جمهوری فدرال یوگسلاوی و ارتش آزادی‌بخش کوزوو منتهی شد. بعد از آغاز درگیری‌ها مذاکراتی برای حل و فصل منازعه شروع شد که به توافق رامبوویلت منتهی شد. اما یوگسلاوی از امضای آن خودداری کرد. اسلوبودان میلوسویچ تصمیم گرفت تا این منطقه را از وجود آلبانی تبارها پاک کند؛ و بعد از سرباززدن از امضای توافق‌نامه روند پاک‌سازی قومی را تشدید کرد. بیش از ده هزار نفر از آلبانی تبارها کشته و ۸۵۰ هزار نفر آواره شدند. در تاریخ ۲۴ مارس ۱۹۹۹ جنگ داخلی با دخالت نیروی هوایی ناتو تبدیل به یک مناقشه‌ی بین‌المللی شد. ۲۳ اپریل همان سال نیروهای ناتو تصمیم گرفتند تا حملات هوایی را تشدید کنند و علاوه‌بر آن نیروهای زمینی را هم وارد منطقه کنند. جنگ نهایتاً در تاریخ ۱۰ جون ۱۹۹۹ پایان یافت و یوگسلاوی تسلیم خواست‌های ناتو و آمریکا شد و توافق‌نامه را امضا کرد. در نتیجه آن نیروهای یوگسلاوی از کوزوو خارج شدند و نیروهای بین‌المللی

1. EC

2. EU